Dosarul nr.5r-71/26
4-26116745-18-5r-14092026

H OTĂ R Â R E
În numele Legii

17 noiembrie 2026 or. *****

Judecătoria Căușeni, sediul *****
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Vitalie Fachira
grefier Filip Moruz

Cu participarea: agentului constatator Leonid Bogatu și petiționarului Andrei Costin,

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, contestația înaintată de Andrei Costin, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. ***** str. ***** ***** ap.***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 18.08.2026, seria MAI*****și decizia de sancționare din 18.08.2026, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 22 unități convenționale, echivalentul a 1100 lei și 3 puncte penalizare, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 18.08.2026, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Leonid Bogatu, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional, în privința lui Andrei Costin, domiciliat în mun. ***** str. ***** ***** ap.***** pe faptul că la data de 18.08.2026, ora 08:48, pe traseul R-30 Anenii Noi – Căușeni – *****, frontiera cu Ucraina, conducînd mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** cu parbrizul din față umbrit pe acesta fiind amplasată pelicula, farurile erau umbrite.

Prin decizia agentului constatator Leonid Bogatu, adoptată la 18.08.2026, Andrei Costin a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 22 unități convenționale, echivalentul a 1100 lei și 3 puncte penalizare.

Contestația este formulată de Andrei Costin la 25.08.2026, împotriva procesului-verbal din 18.08.2026, prin care a fost sancționat în baza art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional pentru încălcarea prevederilor pct. 121 din RCR. Acesta susține că procesul-verbal este ilegal și neîntemeiat, întrucât nu a comis contravenția imputată. În fapt, contestatorul afirmă că nu a cauzat nimănui prejudiciu.

În drept, se invocă principiul prezumției nevinovăției și obligația autorității de a dovedi vinovăția, susținând că în cauză nu este dovedită existența faptei contravenționale. În concluzie, se solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal și încetarea

procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenției.

La 02.09.2026, IP ***** a remis procesul verbal cu privire la contravenție și materialele dosarului contravențional pentru examinare în instanța de judecată.

În ședința de judecată, petiționarul Andrei Costin a menționat că susține contestația și solicită anularea prceului verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional. A declarat că se deplasa cu automobilul personal, moment în care agentul constatator circula pe carosabil din sens opus. Acesta a trecut pe lângă automobilul său, iar după ce s-a îndepărtat la o distanță de aproximativ 100–200 de metri, a pornit girofarul și a revenit, oprindu-l pentru verificare. A menționat că agentul constatator a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, invocând faptul că parbrizul automobilului era prevăzut cu o folie de protecție termică. În acest context, a relatat că i-a solicitat agentului constatator să prezinte un luxmetru pentru a demonstra că folia respectivă nu corespundea cerințelor legale, însă acesta i-ar fi răspuns că nu avea o asemenea obligație. A susținut că parbrizul automobilului nu era umbrit, fiind aplicată doar o folie destinată protecției împotriva razelor ultraviolete (UV). Totodată, a recunoscut că farurile din spate ale automobilului erau umbrite, fără a contesta acest fapt. În opinia sa, agentul constatator putea să se limiteze la formularea unei obiecții, fără a întocmi proces-verbal cu privire la contravenție. În final, a solicitat admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Agentul constatator Leonid Bogatu, în ședința de judecată a menționat că susține integral procesul-verbal cu privire la contravenție din 18.08.2026 seria nr. MAI07 638784 și decizia de sancționare din 18.08.2026 și a solicitat respingerea contestației. A declarat că, începând cu anul 2024, odată cu modificarea Codului contravențional, conducătorii auto sunt obligați să respecte prevederile pct. 122 subpct. 6) din Regulamentul circulației rutiere, care interzic exploatarea vehiculului în cazul în care pe parbriz este aplicată o folie ce diminuează câmpul vizual al conducătorului auto. Totodată, a menționat că, în cazul respectiv, și farurile din spate ale automobilului erau umbrite, fapt ce contravenea prevederilor legale. A făcut trimitere și la dispozițiile pct. 121 din Regulamentul circulației rutiere, susținând că, odată ce au fost depistate asemenea abateri, conducătorul auto avea obligația de a înlătura neconformitățile constatate. A mai relatat că, întrucât conducătorul auto a refuzat să înlăture foliile aplicate, au fost ridicate plăcuțele cu numărul de înmatriculare ale vehiculului. Ulterior, la Căușeni, automobilul a fost supus unei inspecții tehnice, în cadrul căreia foliile au fost dezlipite, după care plăcuțele cu numărul de înmatriculare au fost restituite. În final, a precizat că instituția dispunea anterior de un aparat de măsurare a transparenței luminoase (luxmetru), însă, după modificarea legislației, acesta nu a mai fost păstrat în dotarea instituției.

Examinând contestația înaintată în raport cu materialele cauzei, instanța de judecată reține următoarele.

În sensul art. 395 alin. (1) p. 2) și ($1^1$) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își

are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. ($1^1$).

Potrivit art. 448 alin. (1) și (2) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 4354 alin. (8).

Conform materialelor dosarului, la data de 18.08.2026, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Leonid Bogatu, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional, în privința lui Andrei Costin, domiciliat în mun. ***** str. ***** ***** ap.***** pe faptul că la data de 18.08.2026, ora 08:48, pe traseul R-30 Anenii Noi – Căușeni – *****, frontiera cu Ucraina, conducînd mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** cu parbrizul din față umbrit pe acesta fiind amplasată pelicula, farurile erau umbrite.

Prin decizia agentului constatator Leonid Bogatu, adoptată la data de 18.08.2026, Andrei Costin a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 22 unități convenționale, echivalentul a 1100 lei și 3 puncte penalizare.

Instanța reține că, la 25.08.2026, petiționarul Andrei Costin, a depus contestație la IP *****, astfel contestația a fost depusă în termenul prevăzut de Lege.

În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, în calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medicolegale, raportul de expertiză, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege nici o probă nu are valoare prestabilită, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în

conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, instanța reamintește că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 228 alin. (7), Cod contravențional, Exploatarea vehiculelor cu parbrizul sau cu suprafețele de geam ale portierelor din față umbrite ori pe care sînt amplasate diferite obiecte, care diminuează cîmpul vizual al conducătorului, contrar prevederilor Regulamentului circulației rutiere, se sancționează cu amendă de la 12 la 24 de unități convenționale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, art.228 alin.(1) Cod contravențional, Exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în sistemul de frînare sau în mecanismul de direcţie, în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizaţia de rigoare, se sancţionează cu amendă de la 9 la 12 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Instanța reține că prin procesul-verbal și decizia din 18.08.2026, agentul constatator a stabilit, în baza actelor depuse la dosar, săvârșirea de către contestator a contravenției prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional. Analizând înscrisurile anexate, instanța constată că acestea sunt apte să probeze starea de fapt și au fost corect apreciate de agentul constatator.

Contrar susținerilor contestatorului, materialele cauzei demonstrează că, la data de 18.08.2026, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Leonid Bogatu, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional, în privința lui Andrei Costin, domiciliat în mun. ***** str. ***** ***** ap.***** pe faptul că la data de 18.08.2026, ora 08:48, pe traseul R-30 Anenii Noi – Căușeni – *****, frontiera cu Ucraina, conducînd mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** cu parbrizul din față umbrit pe acesta fiind amplasată pelicula, farurile erau umbrite, care se atestă din planșa fotografică, în procesul contravențional din 18.08.2026, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Leonid Bogatu.

Instanța de judecată, examinând contestația depusă, materialele cauzei contravenționale, precum și pozițiile părților expuse în ședința de judecată, apreciază că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente de fapt și de drept.

În primul rând, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în temeiul Codul contravențional, art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) normă care

sancționează încălcarea regulilor de circulație rutieră. Din conținutul actelor dosarului rezultă fără echivoc încălcarea regulilor de circulație rutieră.

Referitor la fondul cauzei, instanța reține că, potrivit pct. 121 alin. (1) lit.e) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, Este interzisă exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare în cazurile în care: parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă sînt umbrite, contrar prevederilor punctului 122 subpunctul 6) litera e) din prezentul Regulament.

Raportând aceste prevederi legale la circumstanțele speței, instanța constată că petiționarul a încălcat prevederile pct. 121 alin. (1) lit.e) din Regulamentul circulației rutiere.

În conformitate cu art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante. Respectiv aceasta are obligația de a examina cauza sub toate aspectele, însă aceasta nu presupune validarea automată a versiunii petiționarului în lipsa unor probe pertinente și concludente. În speță, ansamblul probator administrat confirmă încălcarea de către petiționar a obligațiilor prevăzute de Regulamentul circulației rutiere.

Prin urmare, instanța constată că sunt întrunite elementele contravenției prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) din Codul contravențional, iar temeiurile de încetare a procesului contravențional prevăzute de art. 441 alin. (1) lit. a) din același cod nu sunt incidente. În aceste condiții, concluzia agentului constatator este una întemeiată și se sprijină pe probe pertinente și suficiente. Prin urmare, contestația depusă de Andrei Costin apare ca fiind nefondată.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului instituțional, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar Andrei Costin i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă contestatorul nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale. Astfel, instanța constată valabilitatea și autenticitatea de care se bucură actul contestat.

În susținerea concluziei de respingere a contestației, instanța reține că obiectul examinării judiciare îl constituie verificarea legalității și temeiniciei sancționării contestatorului pentru exploatarea unui vehicul care prezenta neconformități tehnice referitoare la parbriz și la dispozitivele de iluminare din spate, respectiv aplicarea unei pelicule pe parbriz și umbrirea farurilor din spate.

Cu titlu preliminar, instanța constată că apărarea contestatorului se întemeiază, în principal, pe afirmația că nu a cauzat nimănui vreun prejudiciu și că vinovăția sa nu ar fi

fost demonstrată. Aceste argumente urmează însă a fi analizate prin raportare la natura juridică a contravențiilor imputate, întrucât răspunderea contravențională pentru încălcarea regulilor privind starea tehnică și exploatarea vehiculelor nu este condiționată, în mod necesar, de producerea unui prejudiciu material sau de apariția unei urmări vătămătoare.

Or, în cazul contravențiilor de pericol, caracterul ilicit al conduitei rezultă din însăși nerespectarea unei obligații legale instituite în scopul prevenirii unor riscuri pentru siguranța circulației rutiere. Prin urmare, lipsa unui accident rutier, a unei pagube materiale sau a unei persoane prejudiciate nu înlătură caracterul contravențional al faptei, dacă sunt întrunite celelalte elemente constitutive prevăzute de norma de incriminare.

Potrivit art. 228 alin. (7) Cod contravențional, exploatarea vehiculelor cu parbrizul sau cu suprafețele de geam ale portierelor din față umbrite ori pe care sunt amplasate diferite obiecte care diminuează câmpul vizual al conducătorului, contrar prevederilor Regulamentului circulației rutiere, constituie contravenție.

În acest sens, instanța reține că pct. 122 subpct. 6) lit. e) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, interzice exploatarea vehiculelor în cazul în care parbrizul sau suprafețele de geam ale portierelor din față sunt umbrite ori pe acestea sunt amplasate diferite obiecte care diminuează câmpul vizual al conducătorului auto.

Totodată, potrivit art. 228 alin. (1) Cod contravențional, constituie contravenție exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în sistemul de frânare sau în mecanismul de direcție, în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, precum și exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizația de rigoare.

Sub acest aspect, pct. 122 subpct. 3) lit. c) din Regulamentul circulației rutiere stabilește că exploatarea vehiculului este interzisă atunci când dispozitivele de iluminare și semnalizare luminoasă sunt mascate sau nu funcționează.

Prin urmare, normele menționate instituie obligații distincte pentru conducătorii auto: pe de o parte, obligația de a exploata vehicule ale căror geamuri asigură condițiile de vizibilitate prevăzute de regulament, iar pe de altă parte, obligația de a menține dispozitivele de iluminare și semnalizare în stare tehnică corespunzătoare, fără a le masca sau a le modifica în mod incompatibil cu cerințele tehnice.

Instanța subliniază că aceste cerințe nu reprezintă simple recomandări privind aspectul exterior al vehiculului, ci condiții tehnice obligatorii pentru admiterea și menținerea acestuia în circulația rutieră, instituite în scopul protejării siguranței tuturor participanților la trafic.

În consecință, încălcarea acestor cerințe atrage răspunderea contravențională prin însăși exploatarea vehiculului în starea tehnică necorespunzătoare, fără a fi necesară demonstrarea producerii unui accident sau a unei consecințe prejudiciabile concrete.

În speță, instanța reține că, la data de 18.08.2026, contestatorul Andrei Costin conducea automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul R-30 Anenii Noi – Căușeni – *****, iar în urma verificării efectuate de agentul constatator au fost depistate două neconformități tehnice distincte: parbrizul din față era umbrit prin aplicarea unei pelicule, iar dispozitivele de iluminare din spate ale

automobilului erau, de asemenea, umbrite.

Instanța acordă relevanță declarațiilor agentului constatator Leonid Bogatu, care a confirmat circumstanțele depistării abaterilor și a explicat că, în urma constatării acestora, conducătorului auto i-au fost ridicate plăcile cu numărul de înmatriculare, în condițiile prevăzute de Regulamentul circulației rutiere.

Totodată, agentul constatator a relatat că, ulterior, automobilul a fost supus unei verificări tehnice la Căușeni, în cadrul căreia foliile au fost dezlipite, iar după înlăturarea neconformităților și efectuarea verificării corespunzătoare, plăcile cu numărul de înmatriculare au fost restituite conducătorului auto.

Această împrejurare prezintă relevanță probatorie, întrucât demonstrează că neconformitățile tehnice constatate la momentul opririi automobilului au fost ulterior înlăturate, iar vehiculul a fost prezentat pentru verificare în vederea restabilirii condițiilor legale de exploatare.

Or, faptul că foliile au fost dezlipite ulterior nu infirmă existența abaterilor la momentul constatării, ci, dimpotrivă, confirmă că respectivele neconformități au fost înlăturate după intervenția agentului constatator. Conduita ulterioară a conducătorului auto nu poate modifica retroactiv starea tehnică în care se afla automobilul la data și ora depistării contravenției.

Instanța subliniază că legalitatea exploatării unui vehicul se apreciază prin raportare la starea tehnică efectivă a acestuia în momentul circulației pe drumul public, iar nu prin raportare la modificările operate ulterior, după intervenția organelor competente.

Instanța apreciază drept lipsit de relevanță juridică argumentul contestatorului potrivit căruia nu ar fi cauzat nimănui vreun prejudiciu prin exploatarea automobilului în condițiile constatate.

Or, prin natura lor juridică, contravențiile prevăzute de art. 228 alin. (1) și alin. (7) Cod contravențional sunt contravenții formale, consumarea acestora nefiind condiționată de producerea unei urmări prejudiciabile concrete. Elementul material al acestora constă în acțiunea de exploatare a vehiculului care prezintă neconformitățile tehnice expres interzise de legislația rutieră.

Prin urmare, pentru întrunirea elementelor constitutive ale contravențiilor imputate nu este necesar ca vehiculul să fi fost implicat într-un accident rutier, să fi fost pusă în pericol în mod efectiv viața sau sănătatea unei persoane ori să se fi produs un prejudiciu material. Este suficient ca vehiculul să fi fost exploatat pe drumurile publice în condițiile tehnice interzise de lege.

În acest sens, rațiunea instituirii unor asemenea restricții constă tocmai în prevenirea situațiilor potențial periculoase, fără a aștepta materializarea riscului într-un eveniment rutier cu consecințe prejudiciabile.

Astfel, umbrirea parbrizului poate afecta vizibilitatea conducătorului auto asupra carosabilului și a celorlalți participanți la trafic, în timp ce mascarea dispozitivelor de iluminare din spate poate diminua vizibilitatea semnalelor luminoase transmise celorlalți conducători auto, în special la frânare, schimbarea direcției de mers sau în condiții de vizibilitate redusă.

În consecință, argumentul contestatorului privind lipsa prejudiciului nu este de natură să înlăture caracterul contravențional al faptelor constatate și nici să justifice anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Instanța reține că agentul constatator Leonid Bogatu, audiat în cadrul examinării contestației, a confirmat circumstanțele consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, explicând că automobilul condus de Andrei Costin prezenta atât pelicula aplicată pe parbriz, cât și foliile aplicate asupra dispozitivelor de iluminare din spate.

De asemenea, agentul constatator a explicat că, după înlăturarea foliilor și efectuarea verificării tehnice la Căușeni, plăcile cu numărul de înmatriculare au fost restituite conducătorului auto.

Instanța apreciază că aceste explicații sunt coerente cu natura abaterilor constatate și cu măsurile întreprinse în vederea înlăturării neconformităților tehnice.

În același timp, instanța nu atribuie declarațiilor agentului constatator o valoare probantă absolută, ci le apreciază în coroborare cu procesul-verbal cu privire la contravenție, eventualele înregistrări fotografice sau video și celelalte materiale ale dosarului contravențional.

Or, contestatorul nu a prezentat probe care să demonstreze că, la momentul depistării, parbrizul automobilului nu era umbrit, că dispozitivele de iluminare din spate nu erau mascate sau că agentul constatator ar fi consemnat împrejurări contrare situației reale.

Mai mult, împrejurarea că ulterior au fost dezlipite foliile de pe automobil nu constituie o dovadă a netemeiniciei procesului-verbal, ci trebuie privită ca o măsură de remediere a stării tehnice necorespunzătoare, în urma căreia vehiculul a putut fi admis din nou în circulație.

Prin urmare, instanța constată că explicațiile agentului constatator nu au fost infirmate prin probe contrare, iar argumentele contestatorului nu sunt suficiente pentru a pune la îndoială circumstanțele consemnate în actul de constatare.

Instanța nu poate reține nici argumentul contestatorului referitor la încălcarea principiului prezumției nevinovăției.

Potrivit art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de lege, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, conform art. 425 Cod contravențional, probele reprezintă elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, identificarea făptuitorului și stabilirea vinovăției acestuia.

În speță, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nu a fost întocmit în baza unor presupuneri, ci ca urmare a constatării nemijlocite de către agentul constatator a stării tehnice a automobilului condus de contestator.

De asemenea, existența a două neconformități tehnice distincte, respectiv umbrirea parbrizului și mascarea dispozitivelor de iluminare din spate, a fost explicată de agentul constatator, iar contestatorul nu a prezentat probe apte să infirme aceste constatări.

Instanța subliniază că prezumția nevinovăției nu presupune acceptarea

necondiționată a oricărei afirmații a persoanei sancționate, ci impune verificarea efectivă a acuzației și aprecierea probelor fără a transfera asupra acesteia sarcina demonstrării propriei nevinovății.

În același timp, odată ce materialul probator administrat confirmă circumstanțele esențiale ale faptei, instanța este îndreptățită să constate existența contravenției, cu condiția ca această concluzie să rezulte din probe legal administrate și apreciate în ansamblu.

În cauza examinată, instanța nu identifică dubii rezonabile și insurmontabile cu privire la exploatarea automobilului în condițiile tehnice interzise de Regulamentul circulației rutiere.

În urma examinării materialelor cauzei, instanța constată că agentul constatator a stabilit în mod corespunzător circumstanțele esențiale ale faptelor imputate contestatorului Andrei Costin, acestea constând în exploatarea automobilului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, având parbrizul umbrit prin aplicarea unei pelicule și dispozitivele de iluminare din spate mascate prin aplicarea unor folii.

Instanța reține că cele două abateri au un conținut juridic distinct și afectează cerințe tehnice diferite, fiind incidente dispozițiile art. 228 alin. (7) Cod contravențional, în raport cu umbrirea parbrizului, și ale art. 228 alin. (1) Cod contravențional, în raport cu defectele tehnice ale dispozitivelor de iluminare din spate, prin prisma pct. 122 subpct. 6) lit. e) și pct. 122 subpct. 3) lit. c) din Regulamentul circulației rutiere.

Instanța mai consideră necesar să sublinieze că pct. 121 din Regulamentul circulației rutiere reglementează măsura retragerii plăcilor cu numărul de înmatriculare în cazul existenței unor asemenea neconformități, în timp ce interdicțiile tehnice propriu-zise rezultă din pct. 122 al aceluiași Regulament. Prin urmare, legalitatea constatării faptelor urmează a fi examinată prin raportare la aceste din urmă dispoziții, coroborate cu normele contravenționale incidente.

În acest context, instanța apreciază că simpla împrejurare că nu s-a produs un accident rutier și nu a fost cauzat vreun prejudiciu nu înlătură caracterul ilicit al conduitei contestatorului, întrucât obligațiile privind starea tehnică a vehiculelor au caracter preventiv și sunt obligatorii pentru toți participanții la trafic.

Totodată, instanța constată că argumentele invocate în contestație nu sunt de natură să răstoarne constatările agentului constatator și nici să demonstreze existența unor încălcări procedurale sau materiale care ar justifica anularea actului de constatare.

În consecință, apreciind probele administrate prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și coroborării lor, instanța ajunge la concluzia că vinovăția contestatorului în săvârșirea contravențiilor imputate a fost demonstrată, iar încadrarea juridică a faptelor în baza art. 228 alin. (1) și alin. (7) Cod contravențional este întemeiată.

Așadar, instanța consideră că sancțiunea aplicată de agentul constatator, în cuantum total de 22 unități convenționale și cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, urmează a fi menținută, în măsura în care aceasta respectă regulile de individualizare și aplicare a sancțiunii pentru pluralitatea de contravenții.

Prin urmare, fapta există, autorul este identificat, iar starea de fapt a fost dovedită prin mijloace de probă obiective, astfel că pretinsele erori materiale nu au aptitudinea de

a înlătura răspunderea contravențională și nu poate fundamenta anularea procesului-verbal.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001)*.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contestatorului Andrei Costin în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate. Prin urmare acțiunile lui Andrei Costin corect au fost încadrate în conformitate cu art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic instituțional ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Andrei Costin nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea cerințelor

formale prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Acesta cuprinde datele necesare privind identificarea persoanei, descrierea faptei, temeiul juridic, precum și mențiuni privind drepturile persoanei vizate. Prin urmare, nu se atestă niciun viciu de formă care ar atrage nulitatea absolută a actului.

Înscrisurile aflate la dosar, confirmă veridicitatea celor consemnate în procesul-verbal, iar contestatorul nu a prezentat probe care să răstoarne situația de fapt stabilită de organul constatator. Simpla negare a faptei nu este suficientă în absența unor dovezi concrete.

De asemenea, instanța constată că lipsa unui acord de recunoaștere a faptei din partea contravenientului nu exclude posibilitatea constatării vinovăției, atunci când probele administrate sunt suficiente, coerente și coroborate.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, iar fapta imputată este clar individualizată și dovedită prin mijloace de probă obiective. Contestatorul nu a demonstrat vreo eroare în constatare, vreo lipsă a formei legale a actului sau vreo atingere adusă dreptului său la apărare. Absența unui acord de recunoaștere nu echivalează cu nevinovăția, iar simpla negare a faptei, în lipsa unor probe contrare, nu poate răsturna constatările organului abilitat.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului instituțional, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă *supra*, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Andrei Costin vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Andrei Costin în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate *supra*, or,

odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În circumstanțele enunțate, instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației lui Andrei Costin prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal cu privire la contravenție din 18.08.2026 seria MAI07 nr. 638784, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Leonid Bogatu, și decizia asupra cauzei contravenționale din 18.08.2026 potrivit căreia Andrei Costin a fost recunoscut vinovat pentru comiterea contravenție prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 22 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 1100 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu art. 448, art. 460, art. 462 Cod Contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația înaintată de Andrei Costin, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 18.08.2026 seria MAI*****și decizia de sancționare din 18.08.2026, emise în procesul contravențional de învinuire a lui Andrei Costin în baza art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional.

Se menține fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție din 18.08.2026 seria MAI*****și decizia de sancționare din 18.08.2026, prin care în privința lui Andrei Costin a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 22 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 1100 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (7), art.228 alin.(1) Cod contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul *****.

Președintele ședinței,
Judecător Vitalie Fachira